

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er meget tilfredsstillende, at det er et så bredt flertal, som står bag de ændringer af loven om renteaftgift, som Folketinget om et øjeblik vedtager.

Det, der er hovedpunktet i den vedtagelse, er, at gamle lån fremover fritages for renteaftgift, og det er også denne afgiftsfritagelse for de gamle lån, som er med til at give en række administrative forbedringer af loven om renteaftgift, fordi en række af de praktiske og administrative problemer, som har været rejst i de seneste måneder, netop har været knyttet til, at der var renteaftgift på mængden af gamle lån. Det er en række af de problemer, der bliver løst med den ændring af renteaftgiftsloven, som nu finder sted.

Desuden indebærer ændringerne, at opgørelsen af renteaftgiften fremover bliver nemmere og mere gennemskuelig end tidligere. Gennem forbedrede indberetningsordninger bliver det nemmere for skatteyderne at udfylde opgørelsen af renteaftgift og at forstå opgørelsen af renteaftgiften.

Vi ved alle, og det er også lagt klart frem fra regeringens side, at der er nogle, skal vi kalde det restproblemer af administrativ karakter vedrørende 1987-afgiften, men som det også er oplyst fra regeringens side, vil vi prøve at finde den smidigst mulige administrative løsning på disse problemer.

Alle med kendskab til praktisk skattelovgivning ved, at renteaftgiften – jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger det – ikke hører til de administrativt nemmeste at håndtere, men med den ændring af loven om renteaftgift, der nu finder sted, har vi i hvert fald løst de væsentligste problemer af administrativ karakter vedrørende renteaftgiften.

Jeg kan ikke lade være med, akkurat som fru Pia Gjellerup var inde på det, at sige til hr. Jens Thoft, at når hr. Jens Thoft går op og anklager regeringen og forligspartierne bag renteaftgiftsændringen for, at der her er tale om noget administrativt indviklet, så har det for det første intet hold i virkeligheden, men for det andet hører det jo med i billedet, at det, SF forestiller sig på dette område, i hvert tilfælde vil sige sparto til noget af det, vi hidtil har set. Det vil virkelig give administrative vanskeligheder.

Dertil kommer – hvad der ikke har været særlig stærkt trukket frem i debatten – at SF's

tanker, i hvert fald sådan, som jeg har forstået dem, jo vil betyde, at også boliglån vil blive ramt af en reduceret fradragssret for renteudgifter oven i den reduktion, som i forvejen har fundet sted med skattereformen. SF's forslag vil ramme alle med boliglån og reducere fradragsværdien også for dem, der i forvejen har fået reduceret deres rentefradragssret med skattereformen. Det føler jeg vil være helt urimeligt, og derfor har vi selvfølgelig hele vejen igennem måttet afvise SF's forslag.

Lad mig slutte med at gentage, at det er meget tilfredsstillende, at det er et så bredt flertal, der nu står bag disse ændringer af loven om renteaftgift. Med de ændringer, der her finder sted, har vi kunnet bevare renteaftgiftens opsparringsfremmende sigte for fremtiden. Alle ved nu, hvilke regler der kan disponeres efter. Alle ved nu, at nye forbrugslån kan blive ramt af renteaftgift, og derfor er jeg heller ikke i tvivl om, at med den vedtagelse, der nu finder sted med et så bredt flertal, vil der foreligge et meget væsentligt signal om, at det altså bedre kan betale sig at spare op end at stifte gæld, og at det bedre kan betale sig at nedbringe gælden end at forøge gælden.

Jens Thoft (SF):

Ministeren omgås på to punkter letsindigt med sandheden.

Ministeren siger, at han hele vejen igennem fuldstændig har afvist SF's forslag. Nu er det jo ikke kutyme, at man refererer fra forhandlinger med ministeren, men det er vel tilstrækkeligt at sige, at når ministeren giver udtryk for, at han hele vejen igennem har afvist SF's model, er det i hvert fald ikke i overensstemmelse med kendsgerningerne.

Ministeren er heller ikke i overensstemmelse med kendsgerningerne, når han siger, at SF's model vil ramme boliglån. Jo, SF's model vil ramme boliglån efter 1996. Det er da rigtigt. Vi forestiller os en aftrapning af enhver form for rentefradrag af privat gæld, men det må nødvendigvis ske over en længere årrække.

I øvrigt kan jeg da fortælle skatteministeren, at jeg på det punkt ikke er i uoverensstemmelse med skatteministerens egen formand, som så sent som i 1979 skrev en meget udmærket artikel, hvori han gjorde opmærksom på, at rentefradragssretten var det, der var det største problem i dansk økonomi. Jeg er i meget stor ud-